

VOINTA POPORULUI

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ

pentru bibliotecă

Arad

ABONAMENTUL:

un an 100 lei :: Pe jumătate an 50 lei.
trei luni 25 lei.

APARE IN FIECARE DUMINECĂ
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Strada Moise Nicoară Numărul 1, etajul I.

Presa evreiască din localitate.

De un timp încoace nu este zi în care presa minoritară, evreo-maghiară din localitate să nu atace când o manifestație națională românească, când o instituție românească, bătându-și joc de noi Românii și acum ca pe timpurile stăpânirii maghiare.

Dacă Românismul face oareșare progres fie pe terenul cultural, economic sau politic, imediat dă strigăt de alarmă această presă vătându-se că prin acest progres al nostru sunt periclitate interesele lor, ne acuză că noi Românii subjugăm, că-i persecutăm, ne acuză că suntem intoleranți față de ei ca naționalitate și ca religie; să ne spună această presă în care țară din Europa au evreii mai mare libertate în toate privințele decât în România.

Această presă care și a propus să ne ponegrească în chip și fel își uită că află în o țară liberă, nu vrea să observe că abuzează de bunătatea și toleranța Românului, căci dacă am fi noi Românii așa de răzbuțători, de răi, de intoleranți precum ne descrie presa jidovască, atunci, de mult ar fi dispărut

această presă și cu ea dimpreună și îndrumătorii ei.

Cât ne este de dușmană nouă se poate vedea și din cazul din Șiria trimbițat de jurnalele locale. S'au scris coloane întregi, articole de fond, se făcea apel la justiție pentru pedepsirea Românilor adevărați din Șiria, numindu-i această presă de criminali. Se frământau amarnic cei dela presa jidovască în jurul acestui caz, publicau declarații nefăcute de persoane juridice, învinuiau chiar persoane oficiale de fapte pe cari nu le-au făcut aceste persoane, voind cu orice preț a scoate la suprafață vinovăția Românilor bravi din Șiria și a documenta nevinovăția hotelierului evreu Schlesinger din Șiria. Iată pe scurt ce afirma această presă evreiască: judecătorul român din Anghene din Șiria a fi bătut pe vre-un oarecare Schlesinger și pe un avocat Vajda. Să analizăm cine sunt acești doi domni pentru cari pretinde presa maghiară din loc pedepsirea strajnică a judecătorului român Anghene.

Adam Schlesinger hotelier în Șiria a fost condamnat de 4 ori de pretură

pentru contravenții. Tot acest individ a fost condamnat de judecătorie de vre-o trei ori pentru speculă la 5000—10.000 lei amendă. Alte procese de contravenții contra dlui Schlesinger sunt în curs.

De altcum casa lui Schlesinger servește de un loc de uneltiri contra Românilor.

Dl avocat Vajda dacă de fapt a fost bătut acuma să nu fie așa de revoltat de oarece dânsul a mai fost bătut de vre-o 3 ori de clienții săi.

Aceste două victime speculează în mod nerușinat acest incident atribuind bătaia primită unora din organizația fascistă ca așa să compromită organizația aceasta curat națională și să dea anză autorităților de a împiedeca lățirea acestei mișcări care înseamnă un pericol pentru fiii lui Israel.

Oare tot fascist a fost și dl Grill dela care ai mai luat bătaie d-le Vajda?

Dacă dl Schlesinger a fost bătut, a meritat această bătaie în urma purtării sale mizerabile față de toată suflarea românească din Șiria și mai ales față de mizeriașii români pe cari îi insultă zilnic.

Dacă a și fost bătaie n'a meritat acest incident ca să-i dea presa maghiară așa de mare însemnătate și poate că nici nu

Presa și gazetarul.

— Urmare. —

Gazetarul de azi este acela care în Regele vede un putregai și acest gazetar se lăfăie la București în unul din palatele de pe strada Sărindar; gazetarul de azi vede în marele rege un om fără bun simț și chiar incult și are această părere și-o așterne aproape zilnic în ziarul „Aurora”, el vede în poetul național Goga un trădător de țară și scuipă în mândria noastră națională dela distanța Bucureștilor. Gazetarul chin, gazetarul cinsit face pe informatorul de toate diverse, rubricile politice fiind puse la dispoziția bărfitorilor de tot ce avem noi mai timp. Știind toate acestea, totuși cumpărăm ziarul lor și pentru insultele aduse coroanei și pentru că prin zărilor noștri oameni de stat nu găsim nici un cuvânt potrivit și mai nu avem puterea de a ne apăra în a-le cumpăra.

Existența acestor foi e în mâinile noastre și această existență deși o știm că e moartea noastră, totuși singuri o întreținem!

În orașele ardelen, în fiecare zi colțurile vitrine mari, sunt vândute de noi înșine lăstărelor venite din Palestina și pentru această mână nu găsim puterea de a ne stăpâni cel puțin pofta de a-le ceti foile pline de venin. Ne gâștă legile, ne calcă în picioare trecutul, ne scuipă cultura, ne subjugă propria noastră avere

și văzându-ne neputincioși la toate aceste încercări, nu vor întârzia să ne cumpere și bisericile, pentru a le transforma în dughene, unde ne vor vinde otravă pentru a ne stârpi. Întreaga țară azi e o lavră jidovască, unde hahamii lor aduc jertfă diavolului tot ce are țara noastră mai cinstită. Funcționarii români se îmbolnăvesc de oltică în odăi pline de umezeală, pe când ei se lăfăiesc în apartamente întregi, pe cari dacă comisia de rechiziție ar încerca să rechiziționeze se găsesc адвоаți cari în schimbul unui pumn de bărtii monede să mintă invocând motive de cari te crucești ascultându-le.

Nimic din toate acestea nu cunoaște țara noastră, căci foile lor nu spun o vorbă. În coloanele foilor la cari scriu gazetarii angajați cu anumite scopuri, nu e loc pentru astfel de plângeri.

Au murit în război 800 de mii de români și pentru acest fapt au strecurat informații printre anunțurile de reclamă cu cele mai mici litere, și când unul de-al lor a fost tras la răspundere — de vr'un îndrăzneț — că i-a înjurat neamul, au dat comunicate cum nu s'au dat nici capetelor încoronate.

A murit zilele acestea poetul Ioan Pavellescu și pentru el nu au publicat decât anunțul de înmormântare — plătit și acela — și când a murit doctorul Aroneanu — al lor — în 1919 au scos foile în doliu, au scris articole de fond

și nici azi nu l'au uitat. Și pentru toate aceste fapte, totuși le cumpărăm foile și le întreținem. Dar până când toate astea?! Nu ne-au mai rămas în noi nici un pic de mândrie națională?! Eu scriu la foile lor, căci de acolo îmi capăt existența, pentru că o foie românească zilnică, Aradul românesc, nu găsește nimerit să aibă. Scriu cât pot mai puțin și atunci când am nimerit persoane cari au o situație politică, — ce-am scris eu iscăbind — a fost părerea oamenilor de bine, fapt pentru care gazetarul nu merită nici bătaie, nici amenințări. Nu-i de-ajuns să fi eretici ca gazetarul să ți-se închine în față, pentru el nu persoana joacă rost, ci faptul în numele cui făptuești ca organ politic sau administrativ. Nu gazetarul trebuie hulit și bătut, ci proprietarul gazetei care nu plătește de cât când îi dai insulta — oricare ar fi ea. — Nu-i cumpărați foaia la care el scrie, dar făcând aceasta, dați-i o foie cinstită la care să lucreze cinstit. Nu lăsați gazetarul să ocupe funcțiuni nedemne de el — caz destul de cunoscut în Arad — și numai o lună de abțineri în a cheltui banii pe foi jidovite sau de politică pătimăse, ar putea da atâtea fonduri, să se poată întemeia aici în Aradul „Românului” o foie românească cinstită, fără subvenții dela Centru, în schimbul cărora se va cere dacă nu minciuna, cel puțin ascunderea adevărului.

Să dea Dumnezeu să fim înțeleși. A. N.
(Sfârșit)

Prețul unui exemplar 2 Lei.

i-ar fi dat dacă autorii acestui incident ar fi fost numai jidani, atunci nici n'ar fi luat act de el.

Ce interesează presa atâtea cazul acesta din Siria este un caz particular, care nu cauzează nici o pagubă intereselor statului nu micșorează prestigiul țării.

Pentru ce nu se ocupă această presă mai mult cu contrabandele cari s'au făcut de fii lui Israel în trecut și se fac și în prezent trecând în număr însemnat de vite peste graniță, ducându-ne bogăția țării aurul și argintul în străinătate, cauzând astfel pierderi uriașe statului român. Mai în zilele trecute s'a prins o contrabandă de milioane de dinari în Timișoara, autorii acestei contrabande sunt tot evrei însă pentru presa jidovească nu prezintă nici o însemnătate, deoarece ea se îndreaptă contra intereselor statului român cari nu cadrează cu principiile presei evreiești din localitate.

Domnilor dela presa jidovească dacă nu vă priește aerul la noi, vă rugăm să ne părăsiți cât mai repede, aveți țara Dvoastră, fericiți-o pe aceia cu otrava presei Dvoastră, căci paciența Românului încă va avea odată sfârșit și atunci va fi rău de Dvoastră de bărfitorii lui.

Studentii români în țara lor?

Sâmbătă seara în 9/II a. c. Timișoara jidovească fu tulburată. Marșurile noastre, imnurile și a-lamările îi băgară în groază. Poliția fu alarmată, armata chemată în ajutor și toate în așa fel întocmite încât să ne prindă cât mai mulți și să ne împiedece de a conturba pământul românesc.

Am spart pentru aceea însă cuibul educativ al viperilor și li-am stricat pofta de a mai dansa la „ceaiul dansant” al Kadimei. Patrusprezece dintre ai noștri fură arestați. Bruscați prin vorbe prea violente ale scârbosului de procurist, îngrămădiți într-o chilie în care abea de te puteai mișca, păziți ca niște criminaliști și înăuntru de sergenți și în afară de baionete fiecare dintre acești osândiți, simția în suflet o durere nespusă de mare.

„Alți frați de ai noștri zac în Văcărești — victime ale frauduloasei invențiuni liberaliste — iar studenții cari își zic că sunt liberi aceia umblă flămânzi, rupți și bolnavi. Miniștrii beu și se petrec până la inconștiență și studențimea pierd. Miniștrii ordonă arestări — crezând că așa vor fi înăbușite spiritele naționale — iar studenții mânâți de foame, ... se angajează ca chelneri. Studenții români sunt arestați bătuți, flămânzi și rupți aci în țara lor! Oh asta-i țara lor, patria lor? O nu, o nu mângâiați-vă colegilor cu gândul că acesta este numai timpul liberalilor, e mica îngăduială a națiunii, care fu surprinsă de grosolănia actelor lor. Țara aceasta nu e a liberalilor nici a altor partide murdare și nici a Cahalului, o nu, țara e o virgină, e curată, țara este pentru români, pentru voi. Iar voi, cei ce sunteți în fruntea țării de ce nu ne ascultați, de ce ne prigoniti? Nu vă dați seama că în desperare încă mâine răscolim țara și o purificăm prin sabie și foc și voi veți fi primele victime. Nu vă dați seama că încă mâine putem fi copii nebuni ai celor nemulțumiți?

Studențimea română e comoara țării, căci reprezintă țara de mâine, deci ca o comoară vrem să ne prețuim și ajutați. Și prețuirea și ajutorul vostru sunt Văcăreștii, baionetele, batjocura și sustragerea mijloacelor de existență? Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte! Poporul e al nostru și nu al vostru, și mâine îi vom fi noi îndrumătorii săi. Voi sunteți trădători, suprimând curentele naționale, voi sunteți imorali, practicând imoralitatea.

Iar noi, cei ce purtăm numai idealul sublim cu el singur vom învinge — va fi victoria suferințelor noastre!!

Un student.

Pentru săteni.

Vă aduceți aminte, oameni buni, când sub unguri câte nevoi și rele a trebuit să suferiți. Copiii voștri n'au putut să meargă la școlile mari fără ca să învețe limba și cartea ungurească, iar când a fost acum ieșit dela școală el tot trebuie să fie smerit și supus Ungurilor. Astăzi, după marele războiu, după ce v-ați lăsat gospodăriile și ați mers la bătaie, mulți din voi după ce nici nu s'au mai întors, s'a întâmplat o mare dorință a noastră: dragilor, noi toți românii ne-am unit. Avem un rege, o limbă, o lege și o țară. Dar vă întrebați voi de atâtea și atâtea ori, cum de vine, ca tot să fiți asupriți de Unguri și de șvabi, cum de vine ca tot ei să capete mai mult pământ, cum de vine când mergeți la oraș, că tot numai ungurește se vorbește, și cum de vine că-i atât de scump, timpuri atât de grele, că nici nu știți ce să mai faceți de nevoie și greutate. Suntem acum la răscrucile drumurilor, cari ne duc ori la moarte, ori la bine și fericire. Mulți „domni” au venit la dvoastră, și v'au grăit câte și câte, ca să li dați lor votul; că ei o să vă facă bine, o să vă deie pământ, ori aduce țara la înflorire, ori face să trăim ieftin și câte și mai multe... Și voi bucuroși că se află așa niște oameni, cari să Vă facă atâtea bine, i-ați crezut și ia-ți ajutat să vie la cârmă, la putere. Au trecut un an, doi ani, dar viața tot mai grea se făcea, țara tot în spre mai rău mergea și nemică nu se îmbunătățea.

Toate s'au făcut mai scumpe și tot acele nedreptăți, tot acele blestemeții, tot acele nevoi.

Și-au venit alți „domni,” cari iarăși v-a făgăduit și mai multe și mai frumoase, lucruri și

mai bune. Și tot așa, și tot așa, că astăzi, d atâtea „guverne”, după atâtea stăpâniri, ale Marghiloman, Iorga, Averescu și Brăteanu și câți mai vor, cum sunt prefăcuți și oamenii ții nilor cari se numesc „țărăniști”, ne-am ales a giți, cu durere vedem și auzim cum alte țări floresc și noi suferim mai departe nevoi și mari. Oare cine să ne scape, să ne vie la Unguri blestemați, când ne vād așa de slabi neînțeleși, neuniți? Fraților, avem numai un dn pe care să ieșim, să ne facem noi singuri bi și noi singuri să ne ajutăm. Ne-am amăgit i ța, nu mai putem să ne lăsăm amăgiți și vād suntem sătui, mai departe nu putem. Noi vrem să ne unim și să lăsămă vină la lucru și la ducere numai acei bărbați cari sunt cu suflicurat și românesc, cari vor numai binele neam nostru și cari nu umblă după pungășie și bi. Din toate partidele să se aleagă numai acei meni aleși, cari bucuroși să se jertfească pen neamul și țara noastră, să se întrunească într mănunchiu care e numit Fascie. Să nu mai neînțelegeri între noi, să nu mai voiască a bărbați să lupte ca să fie ei miniștrii sau d iți zic „șefii de partid” ci tot să lupte numai pentru țară iar nu pentru ei. Să adu ușurarea traiului, să aducă îndepărtarea obicei rilor rele, să aducă ca poporul nostru să fie m și tare, asta să le fie scopul. Deci, iubitor rani, nu Vă lăsați amăgiți și înșelați de parti ci dați numai mână de ajutor celor curați gând și în fapte, acelor oameni cari luptă în fascie și vor să curățească țara numai prin drept și cinste!

Cine a fost Lenin.

Domnule director!

Desgustat, cum „anumita presă” adevărată presa jidovită cântă pe acela care s'a numit Lenin și caută a-i proslăvi activitatea fără a avea curajul să o analizeze, și răsfoind ziarele românești, am citit un articol interesant, apărut în „Infrățirea” din 29 Ianuarie 1924, în care așa zisa „operă” a răposatului dictator-bolșevic este comparată în întinderea ei distructivă cu pustierea ce lasă în urmă-i un groaznic cutremur de pământ.

Spre a întări și mai mult fericita comparație, analizând și „opera” lui Lenin, vă rog să binevoiți a da publicității următoarea proclamație către poporul rus în contra tiraniei jidovești, al cărei exponent a fost Lenin:

Din „Vita Italiana”, anul 1923 luna Iunie pag. 510—11: Copie după o proclamație afișată la Moscova în Martie 1923: Contra tiraniei jidovești.

„Ruși! Rusia moare înăbușită sub jugul sângeros al guvernului usurpator bolșevic. În fruntea acestui guvern sunt jidani satanici cari reprezintă drojdia poporului evreu. Prin minciuni și înșelătorii nerușinate aceste satane au târât cu ei poporul rus în uitarea de Dumnezeu și de adevăr. Multe lucruri ademenitoare au promis acești călăi ai poporului rus din primele zile ale usurpării lor:

1. Ei au promis stărsitul războiului mondial, dar în realitate ei au declarat război întregii lumi, care nu a voit să recunoască autoritatea lor, aceea de asasini atotputernici.

2. Au promis libertatea, dar în realitate au creiat o situație ne mai auzită de tiranie și de arbitrar față de toți cari nu erau cu ei, față de toți, afară de criminali.

3. Au promis să desființeze pedeapsa cu moartea, dar în realitate au înecat tot pământul rus în sânge nevinovat!

4. Au promis egalitatea drepturilor și pro-

speritatea tuturor lucrătorilor, dar în realitate creat o nouă clasă privilegiată de comuniști, comisari ai poporului și de polițiști din Cel adunați din stratele cele mai ticăloase ale populației.

5. Au promis libertatea cuvântului și presei, dar în realitate au încetășat puțința a se rosti sau a se scrie un cuvânt îndreptat contra lor.

6. Au pus mâna pe tot ce se mai afla aprovizionări, dar au făcut să dispară, să puzzească și să piară prin îngheț o cantitate enormă înainte de a se distribui populației flămânzi.

7. Au distrus transporturile de cale feră și fluviale.

8. Au prădat bisericile și mănăstirile, ei când în picioare tot ce este sfânt pentru poporul rus.

9. Acum prin contribuții enorme și prin chiziții sunt pe cale de a răpi poporul cea d urmă rămășiță a avutului său.

10. Au pus mâna pe tot aurul și toate pietrele prețioase, ceea ce i-a făcut să devie oamenii cei mai bogați din lume.

11. Pe când foametea și moartea sece poporul rus, ei organizează banchete somptuoase la Kremlin și se îngrășe mănând. Ajung spre a vă convinge, să priviți pe jidanul Zimrieff și pe alții.

12. Am văzut pe Cicerin la Genua, în lă să ajute pe înfometăți, dăruiți poliției și funcționarilor italieni, ca amintire despre simandco sa-i persoană, obiecte prețioase furate în valoare de sute de mii de ruble-aur.

Popor rus! Trebuie să isgonim pe tâlhar și călăii poporului!

Să sfârșim odată cu răbdarea acestui jid și acestei robii!

Liberează-te de jugul jidovesc!

Proclamația a fost afișată pe zidurile Moscovei în Martie 1923.

Am tradus-o din cuvânt în cuvânt din revista „Vita Italiana” luna Iunie 1923 pag. 510-11.

Mulțumindu-vă, vă salut cu toată stima.

(Idea Națională.)

Un membru al acțiunii românești.

Obrăznicii jidovești.

Unde sunt autoritățile cari să-i lege în lanțuri și să-i dea peste graniță pe acești trădători? Câtă murdărie este în țară! ce viscol și furtună puternică trebuie să vie ca să o poată spăla pe toată! Și facem responsabile și autoritățile competente pentru ticăloșiile acestor infecții, pe cari îi caracterizează foarte bine N. Gr. Roșu în „A. P.” când zice:

„Luat ca individ, jidanul este un tip etnic degenerat fizicește și moralicește. Disproporția dintre organele sale, precum și conjunctivita granulosoasă și boalele veneriene, cari au lăsat alte urme adânci în constituția fizică, sunt semnele degenerescenței fizice ale jidanului. Respingător și necinstit în relațiile sociale, jidanul mai este vanitos, murdar, pervers, trădător, fățarnic, calomniator și subversiv, element turburător și dizolvant, iată și trăsăturile morale ale jidanului. Pe când la celelalte neamuri, aceste vicii nu se întâlnesc decât în mod întâmplător, la jidani ele s'au selecționat în timp și constituie partea fundamentală a caracterului. Ceeace însă a cultivat și întărit aceste vicii ale lor este mai ales religia”.

și acum ascultați fapte jidovești petrecute în Arad: Cercetașii jidani a căror comandant este prof. *Fing-er* ori *sing-er*, s'a purtat, Domineca trecută cu ocazia festivalului lor atât de obraznic încât dl inspector al ținutului Crișurilor scandalizat și indignat până în adâncul sufletului de atâta impertinență jidovească a desființat imediat centuria II care a fost a jidovilor făcând parte din cohorta Arad a cercetașilor. Ordinul de desființare No. 180—1924 spune:

1. C. Lieberman în „Rugăciunea” s'a rugat pentru prosperarea națiunei-evreești și a Patriei „Palestina”.

2. Hilovitz a accentuat că tineretul evreiesc e persecutat și oprimat de toată lumea, dar totuși va fi în stare să arate lumii întregi capacitatea și puterea lui...

3. S'a spus clar, precis și foarte insuficient că elementul evreiesc recunoaște ca „Patrie” Palestina. Așa dar, pentru acest element România este numai un fel de mijloc de adunare de bunuri și Azil (un Azil de copii dle Dr. Kardos!?) trecător.

Pentru motivele de mai sus... din ziua de 5 Februarie 1924 centuria a II-a (cea jidovească) din cohorta Arad este desființată...”

Inspectorul ținutului comandant:

Iubiți creștini! Dragilor buni români! cetiți și recetiți ce se petrece în România, în Ardeal, în Arad unde antesimetismul încă nu s'a dovedit niciodată prin spargere de ferestri ori capete. Dar dacă dlor continuă în felul acesta criminal va fi oare o surprindere când vor încerca fiii adevărați ai națiunei să-și ia ei satisfacție pentru inzultele aduse națiunei și țării noastre?

Pe autoritățile competente le rugăm să fie mai conștientoase, mai demne de datoria lor când este vorba de acești cei mai mari dușmani ai statului nostru!

Când au fost studenții univ. societatea „Crișana” în Arad, blânzii și lubiții noștri studenți, fiii cei mai bravi ai neamului nostru, ați știut mobiliza întreaga poliție și întări posturile că credeai că vor să ne atace ceva bandiți ordinari!

La fasciști ați făcut perchiziții, ați confiscat acte, ziare, corespondențe, registre, stampile, etc. Spuneți pentru ce? Ce crimă am comis noi cei mai buni, cei mai cinstiți? Vă rog interesați-vă mai deaproape de U. N. E.!

Uniunea Națională Evreiască care își are sediul în Piața Avram Iancu (bietul Iancu!) No. 16. V'am spus-o odată că este acolo! Intrebați că pentru ce au luat tabla cu firma de pe poartă?

Vă rugăm în fine să nu vă obosiți, ne vom interesa noi de ei și-i vom da pe mâna dvoastră, dar în numele cinstei românești pretindem să le răsplătiți după merit nu numai 25...

Ei! Unde-i presa alduită? știți presa jidovească din Arad, că ungurească nu-i? N'a avut nici un cuvânt de spus în legătura cu obrăznicia și crima perciunărilor din „Apollo”? A aprobat totul?

N'a avut nici o știre despre porcăriile acestea? Rușine!! A scris articole întregi despre circumcisiul Vajda și Schlesinger din Siria și alții la fel din Timișoara. Sigur îi doare mai mult pentru Vajda-Schlesinger, etc. decât de România.

Noi nu mulțămim cu desființarea centuriei — poate cu a tuturor jidanilor da!! — ci pretindem să fie predați parchetului și fiind aici zonă de război — cred că și pentru ei nu numai pentru fasciști — trebuie dați pe mâna consiliului de război, pe toți în frunte cu d... (era să scriu domnul) Fing ori Sing-er.

Ca încheiere ca să nu fim considerați de „antisemiți”, adaugem că noi pretindem și față de creștinii și față de românii păcătoși tot aceeași măsură de pedeapsă, dacă s'ar face părtași de crime naționale de felul celei mai sus amintite. *Deci nu facem antisemitism, ci cerem cu insistență pedepsirea aspră a tuturor păcătoșilor, fie aceia oricine ar fi și înainte de toate, a celor cari atacă prin muncă ascunsă, azi deja și pe față ceace are un român de bine mai scump, mai drag și mai dulce, Patria și neamul românesc.*

Observatorul.

Aniversarea fascismului italian.

Roma. — Eri după amiazi s'a celebrat cu solemnitate aniversarea înființării miliției voluntare pentru siguranța națională.

Generalul Debono a rostit o cuvântare foarte aplaudată, arătând scopul acestei organizații și trimete un salut armatei de pe mare, uscat și aviație. Vorbește apoi d. Balbo amintind participarea miliției fasciste la operațiunile de război din Tripolitania.

La urmă ia cuvântul d. Mussolini care relevă activitatea desfășurată de miliția fascistă în Trentino, Bologna Ferara și Ravena, activitate care a culminat în marșul asupra Romei. Primul ministru arată că miliția fascistă nu trebuie privită ca un serviciu particular, ci ca un serviciu al Statului, dovadă participarea lui în Tripolitania. După ce atrage atenția că partidele adverse voesc să suprimă miliția fascistă pentru a slăbi acțiunea guvernului, declară că nu va disolva această milicie voluntară până când liniștea nu se va fi restabilit în Italia.

După terminarea întrunirii, comandamentul general al miliției voluntare, compus din: Debono, Balbo, Saccos, Varni, împreună cu toți comandanții din zona Romei, s'au dus la Quirinal să facă act de supunere Regelui.

Redacția și administrația gazetei „Voința Poporului” se află în str. Moise Nicoară I, et. I

Răspuns la scrisoarea deschisă din 13 Ian. 1924.

Prietine Dionisie,

Posta mia adus abia ieri ziarul „Voința poporului” cu data de 13 Ianuarie 1924 și pentru aceea am întârziat cu răspunsul, pe care mi-l ceri prin scrisoare deschisă.

În județul Turda Arieș nimeni nu a dat nici o importanță atacului din numărul de Crăciun a ziarului „România”. Nu i-a dat nici o importanță, pentru că lucrurile sunt cunoscute în realitatea lor și cei de aici cunosc și dedesupturile acestui atac.

Din rândurile Tale văd, că sufletul Tău a rămas același, pe care l-am cunoscut și iubit înainte de război: încrezător, cinstit și visător. Văd, că Tu și astăzi crezi, că literă scrisă sau tipărită e sfântă, că ziarul trebuie să fie evanghelie națională și culturală și cel ce scrie trebuie să-și pună în scrisul său cea mai bună parte din suflet, pentru că învățătura dată să pătrundă la suflet. Să vede că tu uiți mereu, că, de când se scria așa gazetăria, a trecut o groază de vreme: a trecut peste noi războiul cel mare, o revoluție cu armele și că azi trecem printr-o grozavă revoluție sufletească.

Tu vrei să uiți întruna că sufletește suntem într'un haos cumplit și că din nefericirea noastră gazetăria azi nu mai e un apostolat cultural și național, îndrumător și încurajator. Nu. Azi gazetăria atâră de onorabile dar rare eșecții, e pusă în serviciul tuturor patimilor și tuturor intereselor și mai ales în serviciul intereselor proprii de casierie.

Nu noi, eu și Tu, ne am schimbat, ci împrejurările.

Eu, care am pus în joc, după cum spui Tu în scrisoarea Ta deschisă, pe vremuri înaintea războiului, viitorul meu, poate și viața, eu care înainte de război în fiecare an începând din 1906 mergeam să sărut pământul sfânt al țării mame, eu, care am făcut întreg marele război ca luptător în armata română, eu, care în timpul războiului am trecut frontul Carpaților și am venit în Ardial ca ofițer român din însărcinarea armatei române eu, nu mi-am scimbat sufletul și simțămintele.

Eu și azi sunt același român ca și în vremurile dinaintea războiului. Eu nu m-am schimbat. S-au schimbat împrejurările.

Astăzi noi nu mai facem, ca pe vremuri numai politică de manifestări de sentimentia. Astăzi suntem chemați să ne dăm contribuția în munca pozitivă a organizării naționale. Și da, această muncă eu îmi iau partea mea. Vei putea, să Te conviegi foarte ușor despre acesta lucru.

În munca încordată și în greutățile vieții îmi stă întruajutor tovarășa vieții mele, care, deș născută întraltă țară, e tot așa de bună cetățeană ca și ori care dintre patrioatele noastre române și nici odată prin faptele și atitudinea sa nu a îndreptățit vreo bănuială măcar, că ar voi „să-mi cheltuiască întreaga energie pentru desorganizarea a tot ce este român în acel oraș” cum se exprimă voincesul anonim din ziarul „România”.

Crezi Tu oare, că e o desorganizare, ceea ce facem noi aici în Turda și când zic noi înțeleg garda de oameni de inimă, cari muncesc aici pentru a da cu o zi mai de grabă un caracter specific național acestui oraș și cari oameni de inimă, iartă-mi lipsa de modestie, dar îmi recunosc și mie o parte în muncă depusă și bunele intenții.

Crezi Tu oare, că munca depusă și rezultatele obținute pe terenul cultural în acest județ îndreptătesc măcar o interpretare echivoacă? S'au făcut în acest județ cu începere din luna August 1922 nu mai puțin de patru școli secundare pentru băieți: gimnaziu la Câmpeni, școala civilă la Baia de Arieș și la Ludoșul de Mureș și o școală de cooperatie la Ludoșul de Mureș. S'a înființat o școală de arte și meserii în Turda. S'a transformat în gimnaziu de fete școala civilă din Turda și s'au făcut toate pregătirile de organizare pentru ca la 1 Sept. 1924 să se poată deschide și o școală profesională de fete în Turda. Toate aceste instituții în serviciul culturii și ideii naționale sunt oare semne de desorganizare?

Și acum, pentru ce să nu mă întind prea departe, iartă-mă, ca să spun câteva cuvinte și asupra datelor și numelor invocate.

Partea cea mai mare din domniile funcționari citați au fost transferați în alte părți în interes de serviciu sau la cerere proprie, fără ca eu personal sau organizația politică din care fac parte să fi avut vre un amestec sau să fi fost măcar întrebați.

Astfel plecarea Dlui administrator Anastasiu s'a făcut pe motivul, că la o administrație relativ mică avem doi administratori și unul trebuia să plece într'alt loc. S'a dus Dl. Anastasiu.

În poliție schimbările s'au făcut, a dlui C. Rosa la cererea lui proprie, a celorlalți în interes de serviciu, din oficiu și fără a fi întrebați noi măcar.

Demisia din magistratură a dlui Ion Pavlov, cu care eram în termeni de preținie, s'a făcut pe motive personale și am aflat despre ea numai după ce se produsese. Transferarea Dlui Paul Moise, la Abrud, s'a făcut în baza cererii lui scrise. Nu pot să mă amestec în chestiile pur private ale oamenilor și astfel nu am fost în situația de a putea influența primirea sau neprimirea de personal în cancelaria notarului public.

Intenționat am lăsat la urmă pe Dl. L. Căpușian, amintit și Dsa ca martir a preținșelor mele persecuții.

L'am lăsat la urmă pentru că Dsa e autorul campaniei de denigrare a persoanelor și instituțiilor din Județ și pentru că voiam să spun că întreaga Dsăle acțiune e o încercare de proprie salvare. Dat afară din serviciu pentru nereguli crede că își poate micșora vina căutând să formeze credința că ar mai fi și alți vinovați. De aici masca de Cato censor, certat însă profund cu morala.

Atâta în ce mă privește pe mine și în ce ne privește pe cei de aici.

Iartă-mă, că îți las fără răspuns partea privitoare la d. Jorga. Orice păreri personale ai avea Tu despre activitatea și rolul Dlui Profesor Jorga, pentru mine rămâne aceeași strălucitoare faclă a patriotismului și naționalismului cum am învățat a-l cunoaște pe vremea luptei pentru drepturile limbei românești. Pentru mine d. Jorga rămâne marele dascăl a conștiinței naționale.

În urma acestor lămuriri cred, că și noi putem rămâne aceeași buni prieteni, cari am fost. Turda, la 6 Februarie 1924.

Cu dragoste:
Dr. Ion Boeriu, deputat.

Prevestiri pe anul 1924.

Vestitul profesor Raymond dela Paris care prevestise în anii trecuți evenimentele ce de fapt au și urmat a făcut cu prilejul anului nou 1924 va fi un an mănos și bogat, în consecință mijloacele de trai se vor ieftini în măsură simțitoare. În Ungaria se va menține regimul de azi. Horthy va stăpâni încă trei ani.

Regatul nu se va mai realiza acolo niciodată. Românii și Ungurii în scurtă vreme se vor împăca și Ungaria va intra în 1932 în Mica Antantă. Ovreei vor avea zile amare până la 1927, până când se va mai reculege Rusia. În Rusia vor stăpâni sovietele. În anul acesta vor fi asasinați doi dintre conducătorii Rusiei, iar țara va face alianță cu Anglia și Germania. Împăratul Wilhelm nu va mai reveni pe tronul Germaniei. Peste doi ani va muri. Bavaria se va desface în 1925 definitiv din Germania. În Italia se va întări fascismul, care va prinde rădăcini și în Spania.

Cutremure de pământ se vor ivi în sudul Italiei, în Japonia, China, Sumatra și Honduras.

În 1927 va fi un cutremur uriaș în San-Francisco.

Război mondial nu va mai fi. În 1925 se va isca război nou între Greci și Turci. Un război mare se va încinge 1942 între Japonia și Statele-Unite și va dura până la 1946. Statele Europei se vor rehabilita pe încheiul toate. România va ajunge în scurtă vreme o putere însemnată în Europa.

Conferința dela Palatul Cultural.

Duminică în 10 a ținut la Palatul Cultural dl Ștefănescu — gură de aur — dir. fundației Principele Carol, — o conferință despre marele și nemuritorul Vlahuța. Acest domn Ștefănescu, care conferențiază aproape în toate orașele țării noastre a zis că „în Arad este tinerimea cea mai nedisciplinată” și în adevăr trebuie să-i credem fiindcă nici nu se poate să fie altfel. În Palatul Cultural băcții sunt totdeauna gălăgioși și totdeauna ne-am mirat că domniile profesori nu înțeleg să le spue acestor învățăcei ai lor, pe cari au menirea — datorită să-i crească, că nu se cuvine să aplauzeze ei înainte de a se începe executarea programelor, dând dovadă că ei sunt deja impacienți nerăbdători, cu toate că demulte ori numai elita inteligenței din loc nu este de față și pentru aceea nu se poate începe programul. Au mai auzit apoi domniile profesori că studenții își arată simpatia față de diletanți cu deosebire față de fetițele dansatoare dela școli prin niște sunete-murmure de „bu” ori „hu”, care nu se aude dela alți oameni și totuși nu i-au făcut atenți să înceteze acei copii cu copilăriile lor. Durere a trebuit, să ne spue dl Ștefănescu că cel mult dată-l forțăm, ne va abandona, nu se va mai abate pela noi, ceea ce ar fi o pierdere pe care nici gândi nu vrem că am fi expuși să o îndurăm, fiindcă conferințele ținute de dl Ștefănescu sunt cu mult mai prețioase decât ori care alte conferințe sau șezători.

Studenții vor fi ei vinovați dar în prima linie sunt vinovați domniile profesori, cari sunt părinții șfletești ai acelor studenți, a căror creștere în multe privințe lasă foarte mult de dorit.

Să se intereseze domniile profesori mai de aproape de studenți să nu trebuiască să le spue dl Ștefănescu cari sunt cei turbulenți, fiindcă principiul „nu v'am văzut nu m'ati văzut” este cam prea avansat.

Domniile profesori poate cred că datorită lor față de acești tineri constă în propunerea unor studii în câteva ore pe săptămână și afară de aceasta nu mai au și alte datorii nici față de ei, nici față de neam, țară și biserică. Acei domni profesori cari cred acest lucru se înșală toată așa ca și domniile funcționari, cari cred că activitatea lor de om și român este să petreacă câteva ore în birou copiind ori scriind câte ceva pentru trecere de vreme.

Naștinea așteaptă dela toți fiii ei buni mai multă activitate, mai mult interes și mai multe fapte naționale!

Străinii și înstrăinații atacă institutele noastre.

Vor să le nimicească. — Cazul băncii „Gloria” din Lipova.

Un anumit domn care a fost dat afară din direcțiunea acelei bănci... în ziarul local evreo-maghiar, Erdélyi Hirlap atacă institutul și voiește să-l discrediteze că ar fi aproape de faliment etc. Câtă răutate în inima acelui individ! După-cum suntem informați bilanțul acelei bănci s'a încheiat cu un profit de 124.000, la un capital de 250.000 ridicat în luna Decembrie la 1.000.000 prin urmare nici prin gând nu-i trece să falimenteze, așa se vede falimentează apa din capetele unora prin evaporare schimbându-se în o josnică răutate.

De ce care trebuie să atacăm noi institutele noastre? Pentru că nu ne place prosperarea lor? Pentru că publică astfel de știri ziarele jidovești cu atâta bunăvoință și tot atunci tac tăcerea peștelui când este vorba de importanța conaționalilor lor?

Românii adevărați nu se vor speria de comunicatele gălăcioase ale ziarelor dușmane a

tot ce este românesc, ei vor ajuta instituțiile noastre prin înmulțirea depunerilor lor și prin ridicarea capitalului lor. Iar datorită băncilor mari ca „Banca Românească”, „Victoria”, „Centrala” etc. este să sprijinească cel puțin excepțional și pe români și instituțiile lor nu numai pe jidani iar pe românașii noștri să nu-i doară că nu numai băncile străine ci și cele românești îndrănesc să facă afaceri la tot cazul mai cinstite decât cele străine.

De încheiere vă zicem nu bărfiți ci sprijiniți instituțiile, comerțanții, meseriași și industriași români!

Serbările dela Timișoara.

Festivalul Eminescu.

Timișorenii au serbat în ziua de 9 Februarie, semicentenarul societății culturale dela Viena „România Jună” cu a cărei ocaziune seara a avut loc un festival comemorând memoria genului poeziei noastre Mihail Eminescu.

Serbările au început în orele 11 a. m. oficiindu-se un parastas la „Biserica din Fabric” pentru odihna sufletelor celor dispăruți din rândurile societății „România Jună”. La acest parastas a luat parte un public foarte numeros, în frunte cu dl general Găvănescu comand. garnizoanei. La orele 4 p. m. a urmat apoi în „Sala Ateneului” conferința dlui profesor Mariu Ștefănescu, care a vorbit despre „Eminescu și România Jună”.

La orele 8.30 seara, în aceeași sală a început desfășurarea adevăratei sărbătoriri a poetului Eminescu.

Festivalul de seară a avut următorul program:

1. „Imnul regal”, executat de către orchestra reg. 94 infanterie.
2. „Pe-al nostru steag” marșul „României June” executat de către corul studenților dela Politehnică.
3. „Sărbătoarea de azi” cuvântare rostită de către dl Gh. Postelnicu, directorul muzeului din Timișoara.
4. „Pessimismul lui Eminescu” un interesant studiu al poetului Velbură Poiană spus de însuși autorul și „Bănățeanca” sonet original.
5. „Melancolie” și „La steaua” poezii de M. Eminescu, spuse cu cel mai înalt simț artistic de către poetul Al. T. Stamatiad, care ovaționat de public a recitat încă două poezii originale.
6. „O mamă!...” poezie de M. Eminescu, spusă de către poetul ardelen A. Cofruș, care asemenea ovaționat de public a mai citit două poezii originale.

7. „Cântec de sirenă”, „Ce te legeni codrule” versuri de Eminescu, canto: Dna Eugenia Ciolac, cu acompaniament de pian de către dna dr. Vălcovici. Festivalul s'a încheiat cu Doina recitată din Eminescu și două bucăți corale executate admirabil de către corul Politehnice.

În timp ce în sala Ateneului din Timișoara noi Români sărbătoream pe cel mai mare poet al nostru, în alta sală în imediata apropiere a Ateneului, streini de neam bațjocoreau cu dansuri desvelite memoria poetului sărbătorit.

Urmarea a fost, că după terminarea festivalului o mare parte din public a părăsit sala, și s'au dus să interzică continuarea dansului scandalos în sala restaurantului Ferdinand. Opu-nându-li-se rezistență au pătruns cu forța în sala de dans, spărgându-se cu incidentul câteva geamuri. A fost de ajuns să se întâmple acest fapt în numita sală de dans, ca imediat câțiva indivizi necunoscuți să spargă două geamuri mari dela cafeneaua jidovească „Lloyd”, aruncând vina asupra studenților dela Politehnică care în momentul devastării se găseau în sala Ateneului. S'au făcut câteva arestări, iar dansul care a urmat festivalul Eminescu s'a terminat dimineața în zori.

Rep.

Cetiți!

Abonați!

Răspândiți!

„Voința Poporului”

singura gazetă românească în județul Arad.

In „România-Mare“.

Aveam unele afaceri pela Direcțiunea Financiară în Aradul nostru „românesc“ și pela percepția orașului Arad. Mare mi-a fost mirarea, când la salutul meu în românește mi-se răspunde pe ungurește și pe urmă cu „mi tetszik?“ Vrand să-mi explic scopul prezenței mele amicul să despărtează și roagă pe o altă persoană ca să vorbească cu mine.

Altfel pe tot locul e afișată inscripția scrisă cu litere groase că „Vorbiți limba oficială“, adică numai românește, dar aceste sunt grăunțe pe părete, nime nu le respectează. În aceste oficii nu auzi decât vorbă ungurească. Dacă într'a cincilea an după unire n'avem oficii de stat unde să se vorbească românește, e o dovadă că conducătorii acestor oficii sau nu simt românește, sau sunt neglijenți în ce privește chestiunea aceasta. E o rușine că atunci când pe vremuri, nici cu domnul „notarăș“ din satul, unde singur el era ungur, nu puteai vorbi altcum decât ungurește, la noi în oficii superioare de stat nu se vorbește decât ori cum numai românește nu.

Tot la fel merge și pela Sedria orfanală unde prezidează un anumit domn...!

Un Moș.

Dlui prefect al jud. Caraș-Severin!

Ne facem datoria să vă informăm de unele lucruri, de cari poate n'ați fost informat. Comuna Târgoviște din județul al cărui prefect sunteți d'voastră, are fericirea de a fi condusă de primarul Moise Marinescu.

Nu vi-s'a spus însă, că acest primar este cel mai tipic bețiv, e rabiat și odată îmbătat, cu arma primăriei în focuri de paradă defilează el pe străzile satului său. E un lucru revoltător să vezi că însuș primarul e un om imoral și criminal. Apoi, din ce ordin și pe a cui autorizare îi este permis să inzulte și să-i urmărească pe camarazii noștri? Rugăm să interveniți, rugăm să luați măsurile necesare întru cât în sarcina d'voastră încapă această chestie. Nu sprijiniți imoralitatea de dragul partidului, ci căutați s'o suprimați înlăturându-i pe cei ce o practică. De nu, ne va rămânea nouă să-i suprimăm și ne cunoaștem bine la astea. — Sperăm deci!

Dlui prefect al jud. Timiș-Torontal!

A. Grucii, V. Vrancea și M. Iosifon din comuna Cuveșdia. Înainte de 2—3 ani au zidit case, iar azi d. Ernest Brasch secretarul acelei comuni le cere câte 153 Lei.

Tot d. Brasch în cancelaria dsale are o granată pe care ținându-o în mână să joacă cu ea când vorbește cu oameni în biuro.

Aceasta este datoria dsale?

M.

Pentru Direcțiunea Silvică Lugoj!

1. Să răspundă d. director Câmpianu, de ce nu dă lemne de foc locuitorilor din comuna Belint?

2. Știe d. director silvic, că locuitorii comunelor Duloz, Caotar și Izgar stau fără lemne de foc? Păzitorul de pădure Drăgoi Talpoș din Duloz, de unde are lemne să vândă acestor săteni?

Sper că se va face dreptate acestor nedreptăți! Ori au păcate?

M.

— Orice parale cari se trimit se vor adresa numai în str. Moise Nicoară Nr. 1 etaj I. ori subsemnatului în str. V. Babeș n-rul 6.

Dr. D. BENEĂ.

Știri de tot felul.

— „Voința Poporului nu are nici un fel de subvenții de nicăeri și trăește numai din plata abonamentelor, Vă rugăm deci achitați de urgență abonamentele adăogând și o sumuliță cât de mică pentru fondul de rezistență!

— *Duminecă 17 Februarie la orele 4 și jum. p. m. va avea loc în sala Palatului Cultural prima șezătoare a „Salonului literar și artistic“ Iși vor da concursul lor scriitorii: Al. T. Stamatiad, Voibură Poiană și A. Cotruș. La pian va cânta dna Elisabeta Cotruș. Șezătoarea se va deschide prin o conferință în care unul din membri „Salonului“ va vorbi despre „Teatrul contemporan“.*

Biletele de vânzare la Librăria Diecezană. Fiecare cetățean român e dator să sprijine arta și nu ne îndoim că tot ce e român nu va lipsi în ziua de 17 Februarie dela Palatul Cultural.

— **Procesul studenților dela Văcărești.** Pentru apărarea studenților arestați la Văcărești, în procesul care se va judeca de Curtea cu Juri la 15 Martie 1924 în afară de alți avocați din provincie, s'au înscris și următorii avocați din București: Paul Iliescu, Dr. Sachelarie, Const. Triandafil, (delegatul Baroului Ilfov), Filip Grecu și Vlădescu.

Instrucția terminându-se, s'ar fi putut obține eliberarea studenților pe cautiune morală, dar ei au refuzat categoric.

— **Logodnă.** În 12 Februarie s'a ținut logodna drăgălașei domnișoare Florica Vlăjicu cu dl Mihai Nedelcoviciu. Felicitările noastre.

Distincții cu „brâu roșu“ în dieceza Arad. La propunerea fidelă a protopopilor concurenți, 26 preoți au fost distinși cu brâu roșu în dieceza ortodoxă a Aradului acum de curând. Unii dintre aceștia au fost împărțâșiți de această distincție, fără să aibă la activul lor vre-un merit oarecare. Ba unul din cei „cu norocul“ la știrea că e distins, susținea că lucrul acesta e sau o imposibilitate sau o bătaie de joc. Deasemenea știm pe un altul care chiar a respins distincția pe motiv că, eșit la pensie și fiind cu un picior în groapă, acum nu se mai încinge nici cu brăul vechiu, necum cu cel roșu. „Dacă l'aș fi primit atunci când m'am nevoit întru muncă, atunci l'aș fi purtat cu plăcere. Dar acum... e prea târziu!“ Cam așa a răspuns demnul preot.

Noi cunoaștem însă pe unii preoți foarte distinși prin ținuta demnă, cât și prin activitatea și calitățile lor frumoase, pe cari șefii tractuali, din de Dzeu binecuvântata noastră eparhie ia trecut cu vederea. Unii „ochi ai Consistorului“ pe semne nu pot distinge oamenii după valoarea lor adevărată. Aceștia, dupăcum se vede, sunt ochii cei cu „bărna“, despre cari ne spune sf. Scriptură. Atâta și... fără comentari! — V.

Două modele. O pierdere mare a îndurat societatea românească din Pecica prin transferarea dlui Titus Bogdănescu judecător-șef dela Judecătoria ocolului Pecica la cea din Petroșeni. Deși venit din vechiul Regat, și abia trei luni a rămas în Pecica, oamenii de bine l'au îndrăgit și l'au stimat foarte mult. A fost sprijinitorul tuturor lucrurilor frumoase în comună. A înțeles importanța instituțiilor românești, în special a bisericii și a școalei pentru cultura națională — trudindu-se ca toți Românii să o înțeleagă. În specialitatea sa este un bărbat valoros. Pe cei buni ia sprijinit, iar pe speculanți — de regulă streini — i-a pus la locul lor. A ținut și o in-

teresantă conferință la Casa culturală. Păcat că n'a stat mai mult timp aci la graniță, unde ar fi fost justă busolă a intereselor românești. A cunoscut bine și pe „ai noștri“, cari nu sunt totdeauna astfel, cum se arată înaintea oamenilor.

D. prefect I. Georgescu a satisfăcut pe deplin interesele adevărate în bunul mers al administrației — precum și al societății locale — prin numirea la postul de pretor al II-lea în Pecica pe d. Aurel Bălan. Dsa deasemenea e un bărbat cu frumoase calități și sprijinitor dibaciu, care știe să se impună prin procedare distinsă în toate chestiunile de morală, cultură și importanță românească. Cu astfel de oameni toate lucrurile bune — de cari avem atâta nevoie — ușor s'ar putea duce la îndeplinire în România noastră!

Ambilor le urăm mult noroc întru izbândirea idealului, ce servește la înălțarea unui neam care în baza suferințelor îndurate în trecut, vrednic este de un falnic viitor. — V.

Balul Reuniunii Femeilor Române ar fi fost o petrecere foarte reușită dar durere din punct de vedere românesc nu s'a distins fiindcă 99% din jocuri au fost cele primite dela sălbatecii ori semi-sălbatecii Africei ori Aziei, tot astfel și Muzica. Unde au fost dansurile naționale, unde muzica? Ne-am modernizat al dracului! Azi nu ne mai putem petrece românește, ne trebuie ceva nou! Ei bine cinstiți intelectuali români din Arad de ce nu împrumutați și altceva dela străini nu numai muzică, jocuri și, și mai mare durere limba ei și dragostea de țară, de limbă, de port, de muzică, de neam, de instituții etc.?

Măne poimăne par'că îl văd pe plugarul, țăranul nostru cum va juca și el tot „șimi și java“ și mai la urmă cu tot dreptul că stau mai aproape de el sălbatecii dela cari am învățat aceste jocuri — ori ba? — dar el este totdeauna mai înapoiat în toate bietul de el decât „intelectualii“ lui. Oare așa să fie?

Sosirea recruților. Populația orașului nostru s'a sporit considerabil de vre o 10 zile încoace cu un număr însemnat de elemente tinere pline de viață deodată cu încorporarea recruților.

Orașul a devenit mai zgomotos, răsună de cântecele vitejești războinice cântate de tineri ostași. Bătrâna cetate a mai întinerit adăpostind odraslele tinere ale neamului cari sunt chemate a ne apăra țara contra dușmanilor. Trecându-i în revistă se naște involuntar întrebarea: care e cauza că partea cea mai mare dintre ei sunt micuți nedesvoltați, oare să nu fie într'o țară de 14 milioane băeți mai bine desvoltați, mai apți de serviciul militar pe lângă efectivul redus al armatei: unde să fie acestea cari corespund trupește cerințelor Armatei?

— Domnul Consilier Agricol al județului Arad este rugat să mai iese din când în când în județ să se convingă la fața locului de nedreptățile ce se fac în jurul improprietății și să ceară pedepsirea celor păcătoși vinovați de diferite abuzuri. Este datorința dlui consilier să ceară dela Ministerul Domeniilor ca să se formeze la graniță pe latifundiile magnatilor o zonă de coloniști din cei mai buni fil ai neamului: foști voluntari, foști luptători cari să fie organizați pentru paza granițelor formând un zid puternic spre occident contra năvălirilor dușmane.

— Știm cine este plutonierul Popa din Balint și că persecută pe cei buni și cinstiți. **Il cunoaștem** și pe judele din Târgoviște Bănat, vom avea grije de ei, nu-i vom uita ca să le răsplătim la timpul său și tot atunci și preasfinției sale din Târgoviște, căruia îi zicem și acum fă-ți dle părinte datorita de preot moral, român bun și cinsit. Nu face bolșevism în comună!

— America, care e țara cea mai bogată, s'a speriat și ea de atâtea guri flămânde și buzunare goale care au năvălit acolo dela război încoace.

Pentru a opri puhoiul strein a făcut o lege (numerus clausus) care oprește de a mai intra în America streini decât într'un număr limitat. Iată deci că și America face acest lucru, numai României îi e frică că o bate Liga Națiunilor dacă dă pe jidani afară.

Roadele bolșevismului. După ultimele știri ni-se comunică că în „pravoslavnică Rusie” e iarăși desordine și răsvrătire în contra stăpânirii jidănești. Armata chiar s'a fi refuzat să se amestece în dezordinele populației care cu o sălbătăcie de nedescris amărâte de atâtea nevoi — a sfâșiat fii de ai lui Izrael. Iată o țară — un polip — care odioasă era groaza Europei și forța Asiei, și azi e un schelet-creatură de minți jidovești. A fost odată mărire, ordine și forță, azi e nemulțumire, dezordine, imoralitate, sărăcie ticăloșenie. Rosta ideilor bolșeviste s'a dovedit indeajuns... Și se află și pe la noi unii, cari doresc definitiv să-l importeze, nu e destulă desordine și nemernicie și așa pe la noi? Uriți bolșevismul, căci el distruge, e diavol, fugiți de el! — T.

Persecuție religioasă. Când „antisemiții” dela parchet au înaintat cabinetului de instrucție pe

Haim Bruches și pe Mares Weisberg, pentru că ar fi vândut unor goimi-creștini brilante care sâmnau foarte mult cu sticle slăfoite, ceea ce este permis de Talmud, au protestat că arestarea și condamnarea lor este o persecuție religioasă. Auziți creștini buni! jidovilor le este permis, ba au datorința chiar să-i înșele pe creștinii!

— În urma luptelor studenților creștini contra puhoiului jidovesc, efectul se vede, căci numerus clausus vine singur fără a fi legiferat. Așa spre ex. la Cluj anul acesta s'au înscris: la drept români 721, jidani 91; la litere români 233, jidani 7; la medicină români 77, jidani 4. Onoare studenției creștine care a știut să se impue și să-și facă singură dreptate cererii sale dacă conducătorii dorm.

POȘTA REDACȚIEI.

V. Chejan în B. Ziarul se va trimite. Te rugăm scrie-ne când și cui ai plătit abonamentul!

I. Mihailescu, Petroșeni. Ziarul vi se trimite. În scrisoare mai mult.

C. St. Sibiu Pentru cele trimise primiți vă rugăm sincer-le noastre mulțumiri. Se face după cum doriți! Vă vom scrie.

Dr. LIVIU HĂLMĂGIAN
MEDIC DENTIST

B-DUL REGINA MARIA 17. ETAJ I.
(VIS-A-VIS CU BISERICA MINORITILOR).

Anunț.

Este de vânzare un **MOTOR** de benzină cu **6 H** pentru tăiat lemne în Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 3—5.

Comercianți, industriași și oameni de afaceri români

publicați anunțurile în gazeta românească
„VOINȚA POPORULUI”

„ARADANA” societate comercială și industrială pe acțiuni în Arad

ACTIV			Contul Bilant încheiat la 31 Decemvrie 1923		PASIV	
Cassa în numerar		359739 40	Capital social		7500000 —	
Mărfuri		1539931 44	Fond de rezervă	119720 79		
Imobile	1103070 40		Fond de pensii	75000 —	194720 —	
Efecte publice și acțiuni	1127630 —	2230700 40	Dividende neridicate		40620 —	
Mobilier și casse de fier		25801 —	Conturi curente creditoare		1907802 65	
Cointeresări		2000000 —	Depuneri în cont-curent	310859 50		
Efecte de primit în portofoliu		4445455 —	Depuneri spre fructificare	1967610 05		
Conturi curente debitoare		3310092 68	Depozit de cassă	4560 60	2283030 15	
			Depozit pentru butoaie împrumutate		55406 40	
			Impozit către Stat		200000 —	
			Dobânzi cuvenite anului 1924		128947 50	
			Profit transpus din 1922	17387 50		
			Profit net	1583804 93	1601192 43	
		13911719 92			13911719 92	

DEBIT			Contul Profit și Pierdere încheiat la 31 Decemvrie 1923.		CREDIT	
Bani de locuință	12475 —		Profit transpus din 1922		17387 50	
Salare	208800 —		Interese, provizii și alte venituri		2388586 31	
Salare de magazie	97900 —	319175 —				
Spese generale	202193 04					
Interese la depuneri	100005 06					
Impozite	97268 84					
Competință de timbru	13452 99					
Spese de magazie	51209 80					
Porto poștal	3698 30					
Mărci de prezență	4320 —					
Impozite de 10% la inter. dep.	8947 36					
Întreținerea edificiului	4511 —	485606 38				
Profit transpus din 1922	17387 50					
Profit net	1583804 93	1601192 43				
		2405973 81				2405973 81

Arad, la 31 Decemvrie 1923.

pentru contabilitate:
Ioan Tatu m. p.,
director s.

DIRECȚIUNEA:
Dr. Mihai Mărcuș m. p., Dr. Eugen Costina m. p., Vasile V. Ștefan m. p., Dr. Iustin Marșieu m. p., Dr. Teodor Pap m. p.,
Teodor Stan m. p., Mihai Constantin m. p., Cornel Lazar m. p., Ioan Chera m. p.

CONSILIUL DE CENZORI:

Verificat și găsit conform cu registrele și realitățile.

Maxim I. Vulcu m. p., Palcu Lazar m. p., Augustin Butariu m. p., Gheorghe Dumitrescu m. p., Virgil Serb m. p.

Cenzurat: Dr. R. Mager.

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad. — 326